

[Otvorite ovaj e-mail u web pregledniku](#)

Održan završni koncert bečkog festivala "CRO-ArT"

Ansambli WISE

Foto: Promo

U petak, 16. srpnja u bečkoj crkvi sv. Petra održan je završni koncert festivala suvremene glazbe i umjetnosti „CRO-ArT“ koji je započeo prošli mjesec.

Ansambli **WISE (Wien International Soloists Ensemble)** na čelu s **Andreom Nikolić, umjetničkom ravnateljicom festivala** i pod vodstvom **dirigenta, skladatelja i predsjednika HDS-a Mladena Tarbuka**, predstavio je izabrana djela hrvatske i austrijske nove glazbe za komorni orkestar i soliste, među kojima i neke od najpoznatijih kompozicija Ive Josipovića, Mladena Tarbuka, Anđelka Igreca, Johanne Doderer, Meinharda Rüdenuera, Gabriele Proy i Nicholasa Ansdell Evansa.

Ansambli WISE

Foto: Promo

Pod motom „povezivanje“ kroz mjesec dana ovog bečkog festivala održavani su koncerti koji su u fokusu imali djela austrijskih i hrvatskih suvremenih skladatelja. Festival hrvatske suvremene glazbe „**CRO-ART**“ koncipiran je kao kulturni događaj na najvišoj umjetničkoj razini. Namjera je predstaviti hrvatsko i austrijsko suvremeno stvaralaštvo. Prvi festival 2020. bio je u znaku predsjedanja Hrvatske Vijećem Europske unije.

„Bilo mi je veliko zadovoljstvo voditi sjajni i mladi ansambl WISE sastavljen od ponajboljih glazbenika freelancera koji trenutno djeluju u Beču. Taj ansambl je u pravom smislu riječi međunarodni; u njemu sviraju Japanke, Kazakinje, Kolumbijci, Španjolci, Englezi... ukratko ljudi sa svih strana svijeta ujedinjeni u ljubavi spram glazbe. Upravo zato mi je neobično drago da sam sukladno želji Andree Nikolić mogao predstaviti meni draga djela poput Josipovićeve 'Samba de camera' koju sam imao prilike više puta izvesti u raznim europskim kulturnim centrima; kao i 'Capriccio garestinensis' varaždinskog skladatelja Anđelka Igreca kojem sam, još u vrijeme dok sam vodio Simfonijski puhački orkestar Hrvatske vojske, dao prve skladateljske prilike u Hrvatskoj. Posebno mi je drago bilo i po treći puta izvesti u Beču moju uspješnicu 'Sebastian u snu'“, rekao je
Mladen Tarbuk.

Ulica Ivana Broza 8a, Zagreb

email: info@unison.hr

tel: +385 1 3668 027

Unison. Sva prava pridržana © 2021.

Ovo je lista za primanje obavijesti od Unisona - Hrvatskog glazbenog saveza.
Ukoliko više ne želite primati obavijesti molimo [kliknite ovdje za odjavu](#). Hvala.

Sunday, October 17, 2021

Diplomacy & Commerce

Monthly in print • 24/7 online!

[Home](#) / [KULTUR](#) / Das Festival CRO-ArT 2021 wurde in Wien eröffnet**KULTUR****Das Festival CRO-ArT 2021 wurde in Wien eröffnet**[June 15, 2021](#) / [Diplomacy and Commerce](#) / [No Comments](#)

Heute Abend wurde in Wien das Festival CRO-ArT 2021 mit dem wunderbaren Konzert "Sacre et profane – Serioso und Scherzoso" des Streichorchester der Musikakademie aus Zagreb eröffnet.

Das CRO-Art Festival wird organisiert vom Kammermusikverein WISE (Wien International Soloists Ensemble) unter der Leitung von Mag. Art. Andrea Nikolić, Präsidentin, Gründerin, Generaldirektorin und Künstlerische Leiterin von WISE, und die Partner beim Eröffnungskonzert waren die Kroatische Botschaft in Österreich, der Musikakademie aus Zagreb und dem Ministerium für Kultur und Medien der Republik Kroatien.

Zur Eröffnung des Festivals CRO-ArT lud die kroatische Botschaft in Wien ein, und das Konzert fand im sakralen Raum der St. Peterskirche statt.

Die Werke: „Die Sieben letzten Worte Jesu Christi“ von Zoran Novačić, „Trauermusik für Viola und Streicher“ von Paul Hindemith, Improvisation und Drmleč aus Međimurje (aus dem Zyklus „Aus dem Balkan“) von Josip Štolcer Slavenski, „Herr Fasching“ von Tomislav Uhlík und „Scherzo für Streicher“ von Fran Lhotka wurden unter künstlerischer Leitung von Marko Glogović (Violine) und Andrea Nikolić (Viola) aufgeführt.

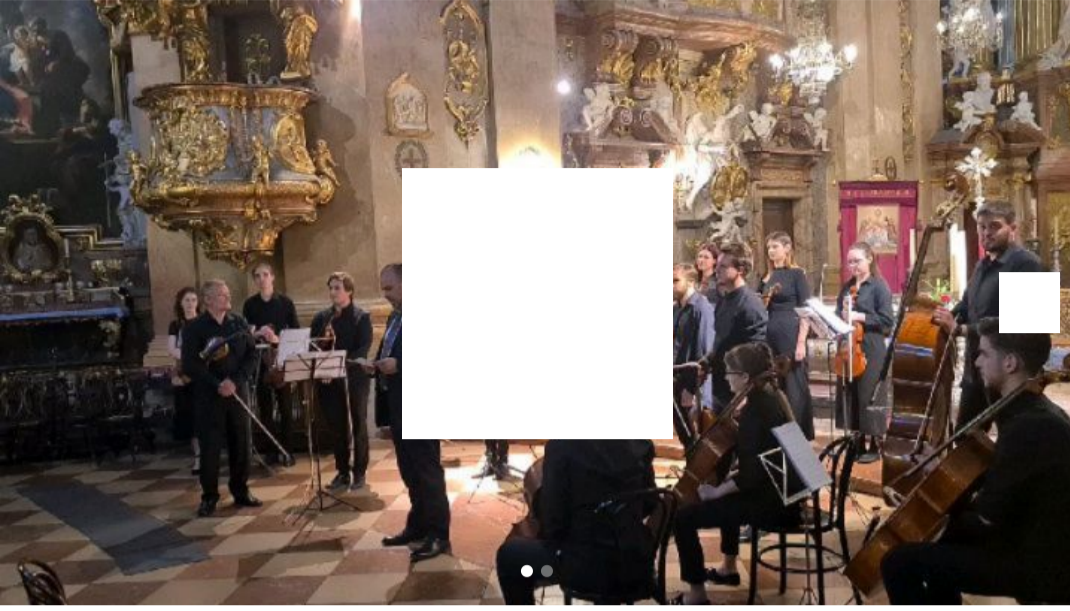
*Niederländische Botschafter S.E. Aldrik Gierve,
Apostolische Nuntius, Erzbischof Dr. Pedro Lopez Quintana (Vatikan) und S.E. Daniel Gluncic, Botschafter der Republik Kroatien*

 diplomacyandcommerce.at
232 followers View Profile

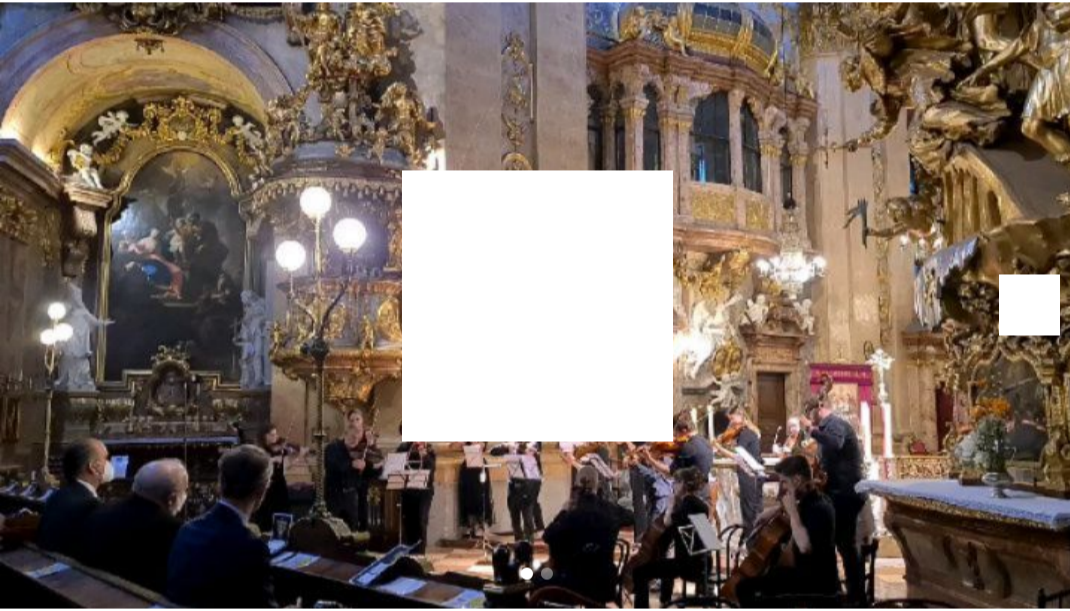

[View More on Instagram](#)

2 likes

Add a comment...

 diplomacyandcommerce.at
Peterskirche, Vienna View Profile

[View More on Instagram](#)

7 likes

Add a comment...

Svetlana Nenadovic-Glusac

Foto: Diplomacy and Commerce Austria

Tags: [Das Festival CRO-ArT 2021](#)

ANDREA NIKOLIĆ

RAZGOVOR S UTEMELJITELJICOM I UMJETNIČKOM RAVNATELJICOM
CRO-ArT 2021 FESTIVALA U BEČU I BEČKOG ANSAMBLA WISE

Austrija je uređena država, svim je svojim **umjetnicima** **nadoknadila** **gubitak zbog korone**

Razgovarala
Snježana Herek

DAMIAN POSSE

Dobre vibracije, visoka kvaliteta i raznovrstan program najznačajnijih djela hrvatskog suvremenog stvaralaštva, ali i svjetske glazbene literature obilježili su ovogodišnji, drugi po redu Festival hrvatske suvremene glazbe „CRO-ArT“ koji se od 15. lipnja do 16. srpnja održavao u Beču. Riječ je o vrhunskim glazbenim pričama koje su visokom kvalitetom u svim segmentima pokazale kako su (n) ova festivalska koncepcija i mlada festivalska glazbena ekipa, predvođena energičnom i stručnom umjetničkom ravnateljicom mag. art. Andreom Nikolić, upravo ono što hrvatska glazba i glazbenici u Beču i Austriji već odavno zaslužuju. Dovoljan razlog da s tom ne samo dvostruko uspješnom utemeljiteljicom i ravnateljicom Festivala hrvatske (i austrijske) suvremene glazbe CRO-ArT u Beču i međunarodnog Vareš Classic Festivala (VaClaF) u Bosni i Hercegovini te umjetničkom voditeljicom uglednoga bečkog ansambla međunarodnih umjetnika WISE nego i angažiranom međunarodnom umjetnicom, violinisticom, violisticom, dirigenticom, pedagoginjom i producenticom s bečkom adresom zajedno zavirimo u čudesan svijet suvremene komorne glazbe. U ekskluzivnom razgovoru za Večernji list ona govori o svome glazbenom putu i planovima, kao i tome koliko je teško ili lako mladim hrvatskim glazbenicima uspjeti u Beču, europskoj i svjetskoj glazbenoj prijestolnici.

Pokrenuli ste CRO-ArT festival koji je ove godine doživio svoje drugo izdanje, ali zbog pandemije koronavirusa prvi put uživo. Kako inače zahtjevna bečka publika reagira na festival?

Presretna sam i ponosna što smo ove godine ipak imali priliku uživo predstaviti Bečanima CRO-ArT festival suvremene hrvatske glazbe, što u ovo komplicirano korona vrijeme nije baš jednostavno. Festival je počeo sjajnim koncertom Gudačkoga komornog orkestra Muzičke akademije u Zagrebu pod ravnanjem prof. art. Jože Haluze u prekrasnoj baroknoj crkvi sv. Petra, a izvedena su sakralna djela i djela hrvatske i svjetske glazbene literature. Koncert je privukao brojnu publiku koja je, ako je suditi po burnom pljesku, uživala u glazbi i visokom umjetničkom do-

Od CRO-ArT festivala očekujem da Bečanima proširi umjetničke vidike te ponudi užitek u dosad im relativno nepoznatoj glazbi i visokom umjetničkom dometu hrvatskih i međunarodnih glazbenika, kaže Andrea Nikolić

metu glazbenika iz Zagreba. I ja sam nastupila s orkestrom kao solistica u prekrasnom djelu Paula Hindemitha „Trauermusik za violu i gudače“. Na programu je bilo i sjajno djelo Zorana Novaćića „Sedam posljednjih Kristovih riječi na križu“ – prva izvedba izvana Hrvatske. Ali i djela Josipa Štolcera Slavenskoga „Improvizacija i Drmlječ iz Međimurja“ iz ciklusa „S Balkana“ te „Gospodin Fašnik“, kolaž za violinu i gudače Tomislava Uhljaka, uz briljantni solo nastup mladog violinista Marka Glogovića te „Scherzo“ Frana Lhotke. Koncert je obilježila kombinacija ozbiljnog i šaljivog programa, a bio je to ujedno i oproštaj od prof. Haluze, također Varaždinca, koji je bio moj prvi profesor komorne glazbe. Kako za njega tako i za mene koncert je bio simboličan slavljenički događaj. Naime, prof. Haluza, koji je odgojio generacije vrhunskih glazbenika kao profesor na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, nakon ljetnog semestra odlazi u zasluženu mirovinu, a ja ove godine proslavljam 10. obljetnicu svoga umjetničkog rada u Beču.

Što vas je potaknulo da se upustite u organizaciju festivala i koje ste ciljeve postavili kako se razvijao?

Festival hrvatske suvremene glazbe CRO-ArT koncipiran je kao kulturni događaj na najvišoj glazbenoj razini s misijom predstavljanja bogatog hrvatskog suvremenog stvaralaštva kao ravnopravnog i reprezentativnog u Europi i svijetu u sklopu obilježavanja prošlogodišnjeg polugodišnjeg predsjedanja Hrvatske Vijećem Europske unije, a budući da je značajno odjeknuo u međunarodnim okvirima, njegovo godišnje održavanje pokazalo se kao logičan rezultat. S ciljem da u vidu interdisciplinarnog povezivanja bude snažna kulturna i povijesna poveznica Hrvatske i Austrije, ali i ostalih europskih zemalja. A što se tiče njegova razvoja, cilj nam je repertoarno i izvedbeno visokom glazbenom kvalitetom približiti se što široj publici te našim muziciranjem, u čijem su fokusu suvremene hrvatske skladateljice i skladatelji, odgovoriti na neka bitna pitanja suvremene glazbe i tako napraviti iskorak prema Europi. To znači što više hrvatskih glazbenika i skladatelja predstaviti Bečanima i ostalim Austrijancima i tako dodatno obogatiti bečku glazbenu scenu. Da budemo most između kultura. I mladim naraštajima pružiti ne samo šansu za učenje koje u glazbi nikada ne prestaje, nego i za glazbeno dokazivanje pred bečkim glazbenim znalcima.

Festival je održan pod pokroviteljstvom Veleposlanstva Republike Hrvatske u Beču i u sklopu tri koncerta i jedne muzikološke panel-rasprave predstavlja niz suvremenih hrvatskih i austrijskih skladatelja svih generacija. Koja ste iznenađenja Bečanima pripremili na drugom koncertu?

Drugi koncert festivala „Almost invisible...“, održan 3. srpnja u bečkoj Konzilisdiedachtniskirche u 13. okrugu, bio je isključivo posvećen djelima austrijskih skladatelja koja su gotova sva bila praižvedbe. Taj smo koncert trebali izvesti već prije godinu dana, ali nas je pandemija koronavirusa u tome spriječila. Srećom, u malo izmijenjenom konceptu uspjeli smo ga ostvariti u sklopu festivala. Publika je na našu veliku radost bila oduševljena, a na programu su bila djela Fritza Keila „Quodlibet“, Sophie Reyer „Omond“, Flore Geiselbrecht „Almost invisible wire sculptures“, Rudolfa Hinterdorfera „Ischarioth“, Gudački kvintet Op.18 Akosa Banlakyja, koji je sa svojim Forumom za novu glazbu „tonWerk“ suorganizator festivala. Šećer na kraju bila je praižvedba bosanskohercegovačko-austrijske skladateljice Olje Janjuš „Dying dream“ posvećena ansamblu WISE koji je za tu prigodu nastupio u formaciji gudačkog kvinteta, a impresivnim solističkim nastupom publiku je oduševio sjajni bariton Steven Schaschereg. Odaziv i reakcije publike pokazale su da ni-

S otvaranja ovogodišnjeg Cro-ArT festivala u bečkoj crkvi sv. Petra

smo „nevidljivi“, kako se ponekad šalimo kada je riječ o položaju suvremene glazbe u širem društvenom kontekstu.

Spomenuli ste šećer na kraju, treći i završni koncert ponovno u crkvi sv. Petra u Beču, na kojem su gosti iz Hrvatske i ansambl WISE izveli djela hrvatskih i austrijskih suvremenih skladatelja?

Dan prije koncerta u Hinterhausu u Beču održana je muzikološka panel-rasprava na temu „Suvremena glazba u Hrvatskoj i Austriji“ s hrvatskim i austrijskim umjetnicima, muzikolozima i skladateljima o društvenim i umjetničkim procesima te položaju hrvatske glazbe u Europi i svijetu nakon godinu dana pandemije koronavirusa. Intermezzo su bila odabrana djela: „Nadsviravanje“ Stanka Horvata za dvije oboe i „Sefardske pjesme“ Emila Cossetta uz glazbene nastupe Markusa Deutera (Klangforum Wien) i Ivane Nikolić (oboe), mezzosopranistice Josipe Bainac, a ja sam bila na violini. Veoma mi je drago što je sudionik panela, uz austrijske skladatelje Gabriele Proy i Meinharda Rüdiger, bio i proslavljeni hrvatski dirigent, skladatelj i pedagog profesor Mladen Tarbuk. Od glazbenika u panelu su sudjelovali Markus Deuter, Ivana Nikolić, Josipa Bainac i TV novinarka Alexandra Nagy.

Sljedećeg dana na završnom koncertu profesor Tarbuk je ravnao WISE ansamblom koji je za tu prigodu bio komorni gudački ansambl od 14 solista. Na programu su bila djela austrijskog Varaždinca Andelka Igrecia „Capriccio Garestinensis“ za gudače, ja sam na violini svirala koncert za violinu i gudački orkestar sjajne austrijske skladateljice Gabriele Proy, a zatim je uslijedila svjetska praižvedba novog djela Meinharda Rüdenera napisanog za violinu, obou i gudače, koju je posvetio meni i mojoj sestri Ivani i našem ansamblu WISE. Mezzosopranistica Josipa Bainac kao solistica izvela je djelo Johanne Doderer koja je za tu priliku napisala novu obradu svojih skladbi za gudački orkestar i mezzosopran, kao i djelo engleskog skladatelja austrijskih korijena Nicholasa Ansdell-Evansa. A kao šećer na kraju ansambl WISE izveo je djelo Mladena Tarbuka „Sebastian u snu“, posveće-

no njegovu prvom sinu, te „Samba da Camera“ za gudače Ive Josipovića.

Možete li nam predstaviti WISE i što za vas znači u komornom ansamblu nastupati s drugim glazbenicima?

Ansambl WISE – Wien International Soloists Ensemble – koji okuplja talentirane hrvatske glazbenike u Austriji te austrijske i ostale međunarodne glazbenike sa svih strana svijeta vodim od 2013. godine te kreiram koncertnu sezonu ansambla u jednom od centralnih koncertnih prostora u Beču, baroknoj dvorani Salona Bank Austria u bečkoj staroj gradskoj Vijećnici. Budući da smo se u godinu dana dosta razvili i imamo znatno više publike, dodatno ćemo preuzeti još jedan bečki koncertni prostor. Osnovani smo i istoimenu udrugu na čijem sam čelu koja uz osam stalnih ima i 20-ak pridruženih članova, bolje rečeno glazbenika i ljubitelja komorne glazbe. A što se tiče nastupa s drugim glazbenicima u komornom ansamblu, oni mi otvaraju nove mogućnosti i horizonte, razmjenjujemo ideje i međusobno se dopunjujemo jer komorna je glazba interakcija i dijalog. Uvijek s istim ciljem: zajedno oživiti i prenijeti ideju nekoga glazbenog djela publici na uvjerljiv, emotivan i visoko profesionalan način.

Koja su vaša osobna očekivanja od CRO-ArT festivala i je li on slično koncipiran kao i Vareš Classic Festival u Bosni i Hercegovini, čija ste također utemeljiteljica i ravnateljica?

Posao organizacije festivala otvara sasvim druge sfere i nove aspekte u životu jednog umjetnika. Entuzijazam i znatiželja u radu tjeraju me u nove projekte i izazove i repertoar rijetko ili nikada prije izvođen. Rijetko kada ponavljam koncepte, trudim se da svaki projekt ima vlastitu, logičnu i zaokruženu priču i misiju. Vareš je moj prvi projekt u kojem sam se izgradila u osobi i umjetnicu koja sam danas, a koji se sada široko razgranao i teško da se tako nešto može ponoviti. Poveznica dakako ima, ali CRO-ArT je jedna nova priča, nova misija. Sretna sam da sam mogla izabrati ono što me najviše veseli i što radim predano i sa strašću, a to je glazba u svim svojim žanrovima koju povezujem s drugim granama umjetnosti i trudim se da uvijek bude

u aktualnom društvenom kontekstu. Od CRO-ArT festivala očekujem da Bečanima proširi umjetničke horizonte te ponudi užitak u dosad im relativno nepoznatoj glazbi i visokom umjetničkom dometu hrvatskih i međunarodnih glazbenika. Također da privuče, ali i odgoji brojnu i raznoliku publiku. Ono što me posebno veseli jest to da je naš rad poznat u Austriji i šire i hvala svima koji nas financijski i na ostale načine podupiru i pomažu.

Od koga sve imate potporu?

Veleposlanstvo Republike Hrvatske u Austriji nam je već drugu godinu zaredom pokrovitelj festivala i sjajna logistička podrška. CRO-ArT je također podržalo Ministarstvo kulture Republike Hrvatske, Hrvatsko društvo skladatelja u Zagrebu, austrijsko savezno Ministarstvo vanjskih poslova, a upravo smo dobili i znatnu dodatnu podršku Grada Beča. Inače sjajno surađujemo i s austrijskim Saveznim kancelarstvom u Beču te bečkim udrugama za novu glazbu „tonWerk“ i „Ambitus“. Hrvatski centar i gradišćanski Hrvati pružili su nam također divnu podršku. Svima njima smo zahvalni na pomoći i potpori. Posebice bih spomenula glavne sponzore koncerta ovogodišnjeg otvorenja festivala Dubravku i Stjepana Melera te suradnike – HKD Napredak u Beču i Zagrebu i zagrebačku Muzičku akademiju.

Kakvu suradnju WISE ima s Hrvatskom i hoćete li u Beču odsvirane koncerte ponoviti i u Zagrebu, Rijeci, Osijeku, Splitu...?

Suradnja je dobra, ali radimo na tome da se unaprijedi. Zadnje je WISE nastupio 2017. godine u Lisinskom u Zagrebu na gala uskrsnom koncertu na kojem smo izveli Muku po Ivanu, zajedno s Zborom „Arnold Schönberg“ pod ravnanjem maestra Erwina Ortnera.

Ansambl okuplja glazbene talente iz cijelog svijeta, pa tako i iz Hrvatske, i važno je našim mladim glazbenicima dati platformu da se etabliraju na austrijskoj glazbenoj sceni. A iz Hrvatske put Beča i Austrije, u kojoj su brojni mladi hrvatski glazbenici, odlaze uglavnom samo oni najambiciozniji i hrabri, koji se usuđuju okušati u bijelom svijetu. Od

Lisinskog 2017. više nismo nastupili u Hrvatskoj kao kompletan ansambl, ali u planu su novi zanimljivi projekti. Ja sam imala solo i komorne recitale kao violinistica i violistica, i to uglavnom s mojim duo partnerom, pijanistom Stipom Bilićem, u zagrebačkom Lisinskom, pa potom lani u studenome u Rijeci, kada je bila kulturna prijestolnica Europe. Pandemija koronavirusa mi je spletom okolnosti „donijela“ zanimljiv violistički život i sjajnu suradnju s fenomenalnim violistom i producentom Krešimirom Pustičkim, čijem se nastavku posebno veselim.

Kako ste se snalazili u vrijeme pandemije koronavirusa, koja je mnoge glazbenike zbog lockdowna i strogih mjera ograničenja dovela na rub životne egzistencije?

I nama je, kao i svim ostalim glazbenicima, bilo teško. Ali Austrija je uređena država koja se brine o svojim građanima koji redovito plaćaju porez i time pridonose austrijskom napretku i bogatstvu i odmah je donijela paket mjera pomoći za potporu iz namjenskih fondova za izgubljeni prihod odnosno ostvareni gubitak. Austrijska je vlada, mora se priznati, na području pomoći teško nastradlima od posljedica koronakrize odradila svake hvale vrijedan posao. I mi smo dobili financijsku pomoć, kao i brojne druge udruge i samostalni umjetnici.

Koliko je, prema vašoj ocijeni, teško ili lako mladom hrvatskom glazbeniku uspjeti u Beču i Austriji?

Hvala na ovom pitanju koje je veoma kompleksno, kao i odgovor. Nije lako, ali Austrija kao „centar klasične glazbe“ nudi mogućnost da uspiješ ako si marljiv, imaš viziju, usavršavaš se i znaš što želiš postići. Ništa u ovoj profesiji ne dolazi preko noći. Kada sam došla u Beč 2010. godine na usavršavanje, svirala sam „samo“ violinu, koja je sve samo ne lagan instrument. Sada nakon godina rada, istraživanja, vježbanja, usavršavanja, uz violinu sviram i violu, dirigiram, producentica sam festivala, radim na Bečkom sveučilištu za glazbu i dramsku umjetnost i u Muzičkom centru, surađujem sa sjajnim umjetnicima i značajnim institucijama, ali i dalje učim i širim spektar svojih umjetničkih interesa. Trudim se da se i dalje razvijam i napređujem u svakom smislu i uživam u odabranom glazbenom pozivu. Definitivno je to jedan težak put, moguće da i nije za svakoga, ali ja istinski vjerujem da se u konačnici isplati. Dakle, razvijala sam se i napredovala u svome glazbenom pozivu. Svim mladim glazbenicima preporučila bih da svakako, ako ikako mogu, putem npr. ERASMUS programa međunarodne studentske razmjene odu u inozemstvo i upoznaju druge ljude i kulture i usavršavanjem u jednoj drukčijoj, novoj sredini, prošire svoj osobni i glazbeni horizont. Za mene je taj proces razvoja i učenja bio zaista neprocjenjiv.

Dakle, vi smatrate da je veoma važno priuštiti si rizik nepoznatog jer je to jedini način da iskrсну nove stvari?

Da, ovisno o mogućnostima i afinitetima. To je do sada mnogim mladim hrvatskim umjetnicima u Austriji koje poznajem, ne samo istinski pomoglo, nego je neke od njih i dovelo u austrijske glazbene vode. Primjerice veoma sam ponosna na svoju sestru Ivanu koja je oboistica i uskoro će svirati na ovogodišnjim prestižnim i diljem svijeta poznatim Ljetnim igrama u Salzburgu, u jednom od najboljih i najpoznatijih austrijskih ansambala za suvremenu glazbu – Klangforum Wien. Također, brojni su hrvatski glazbenici i glazbenice u Austriji na koje zaista možemo biti ponosni i koji svojim radom pridonose europskom i svjetskom glazbenom stvaralaštvu. Tko marljivim radom i vježbanjem uspije značaki ujediniti dvije različite umjetničke sredine, u ovom slučaju hrvatsku i austrijsku, uspjeh mu je u Austriji zajamčen.

Mladim glazbenicima preporučila bih da odu na studentsku razmjenu. Proširit će si horizonte

WIEN/ Peterskirche/CroART-Festal des Ensemble WISE: „VERBINDUNGEN“ – ein Festival-Konzert

19.07.2021 | [Konzert/Liederabende](#)

„VERBINDUNGEN“ – ein Festival-Konzert des Ensembles WISE in der Wiener Peterskirche, 16.7.2021

Mit Ende der kroatischen EU-Ratspräsidentschaft 2020 hat das **Wiener Internationale Solisten Ensemble WISE** das **CroART-Festival** ins Leben gerufen. Die kulturelle Verbundenheit innerhalb Europas soll aufgezeigt werden – speziell die historische und kulturelle Verbindung zwischen Kroatien und Österreich mit musikalischen Beiträgen von KomponistInnen beider Länder.

Da tun sich mannigfaltige Verbindungsperspektiven auf, und die künstlerische Leiterin und Violinvirtuosin **Andrea Nikolić** ist im Zusammenspiel die bindende Kraft zwischen ambitioniertem Ensemble und den jeweiligen Solisten und Dirigenten. Eng ist hier auch die Verknüpfung zwischen Sprache und Musik, zwischen Musikern und Dichtern. Nicht zuletzt zeigte sich Andrea Nikolić in ihrer Begrüßungsansprache hochofreut über die zahlreichen Gäste in der Wiener Peterskirche als himmlisches Ambiente, in der sie die Verbindung zwischen Musizierenden und dem Publikum nach dem Lockdown nun nicht an den Stream gebunden sondern real ausleben kann.

Die Verbindung zwischen Traum und Wirklichkeit hob Dirigent **Mladen Tarbuk** auf mit einer Eigenkomposition für Streichorchester, „Sebastian im Traum“. Bei der Komposition dachte er sowohl an die gleichnamige Dichtung von Georg Trakl wie rückblickend an die Geburt seines Sohnes Sebastian – mittlerweile schon 25 Jahre alt und ein erstklassiger Fagottist– wie an die verbundenen Gefühle der Freude, aber auch der Sorgen um die Zukunft. Diese Gefühle kamen in der unglaublich zarten und gleichzeitig expressiven Musik zum Ausdruck, die das Streicherensemble unter dem Dirigat des Komponisten hervorbrachte. Die Träume schienen sich hier zu verselbstständigende und auf einzelnen Tönen fast wie von einer Flöte zu entschweben.

Beinahe entschuldigend, dass sie nach diesem musikalischen Traumerlebnis in profane Sprache zurückfallen muss, trat die Komponistin **Johanna Doderer** an das Mikrofon. Mit ihrer charakteristischen Lockenmähne ist sie eine imposante und attraktive Erscheinung, die aufgrund ihres umfangreichen Werkverzeichnisses keinerlei Grund zu Bescheidenheit hat. Sie steuerte zwei Lieder für Mezzosopran und Streicher bei: „Schweigt der Menschen laute Lust“ und „Mondnacht“ nach den Gedichten von Joseph von Eichendorff, und sie stellte damit künstlerisch eine Verbindung her zwischen den zeitlosen Texten der Vergangenheit und zeitgenössischer Musik. Die Texte wurden von der schon mehrfach preisgekrönten jungen Mezzosopranistin **Josipa Bainac** mit klarer Stimme zunächst verlesen, ehe ihre gesanglich eindrucksvolle Interpretation erfolgte. Ihr unverwechselbarer großer Mezzo hat in der Akustik der Kirche einen leicht metallischen Glanz und im mittleren tiefen Bereich Naturstimmenfarbe.

Nicht weniger bekannt ist die zeitgenössische österreichische Komponistin **Gabriele Proy**, die an der Universität für Musik Elektroakustische Komposition und Instrumentalpädagogik Gitarre studiert hat und 2013 mit dem Preis der Stadt Wien geehrt wurde. Mit ihrer Komposition „Campanulcea“ für Solovioline und Streicher schuf sie sozusagen eine Verbindung zwischen Geige und Gitarre. Campanula ist eine jüngere Entwicklung des in der Eifel ansässigen Instrumentenbauers Helmut Bleffert. Sie stellt eine Erweiterung des Ton-Spektrums klassischer Violinen dar, indem sie technische Elemente der Violine und der Gitarre verbindet. Sie ist größer als herkömmliche Geigen. Ihr Name kommt von ihrer Glockenblumen-Form (Campanula). Mit ihren sieben zusätzlichen Resonanzsaiten wird ein besonderes Oberton-Klangspektrum erreicht. Die ‚Prima Violina‘, Andrea Nikolić, konnte die Vorzüge dieses Instruments in allen Varianten und Schattierungen virtuos präsentieren.

Wir verwenden technisch notwendige Cookies auf unserer Webseite sowie externe Dienste.

Standardmäßig sind alle externen Dienste deaktiviert. Sie können diese jedoch nach belieben aktivieren & deaktivieren.

Für weitere Informationen lesen Sie unsere Datenschutzbestimmungen.

Uraufführung eines Werks von Meinhard Rüdenuer. Foto: Alexandra Nagy

Einen Kernpunkt des Programmes stellte die Uraufführung des „Affinity Concerto“ für Violine, Oboe und Streichorchester von **Meinhard Rüdenuer** dar, gewidmet Andrea und **Ivana Nikolić**. Gut gelaunt teilte Rüdenuer dem Publikum mit, dass es sich hierbei um ein Auftragswerk handele, denn die beiden Schwestern Andrea und Oboistin Ivana Nikolić hatten sich von ihm eine Komposition gewünscht, in welcher sie gemeinsam als Solistinnen auftreten könnten. In der Folge entstand ein wunderschönes Doppelkonzert für Violine und Oboe. Im ersten Satz hielten die beiden Solistinnen quasi Zwiesprache und erzielten harmonischen Gleichklang. Im langsamen zweiten Satz trat das Orchester mehr hervor. Der dritte Satz setzte mit Viola, Cello und Bass ein und erzeugte mit den Soloinstrumenten faszinierende Klangbilder, die mit dem Schlusssatz an Tempo aufnehmen und in Fröhlichkeit ausklangen. Die Komposition erhielt viel Publikumsbeifall; in diesem Fall war sogar Pfeifen in der Kirche ansatzweise erlaubt ...

Der 1968 in Heidelberg geborene Dirigent und Komponist geistlicher und weltlicher Werke mit kroatischen Wurzeln, **Andjelko Igrec**, hat in Wien studiert, ist u.a. künstlerischer Leiter des Orchesters der Musikfreunde Baden sowie Chorleiter der Pfarre St. Stephan in Baden, arbeitet aber auch mit den großen Zagreber Orchestern zusammen und ist somit ein Paradebeispiel sowohl künstlerischer Vielfalt als auch für perfekte Integration. Sein „Capriccio Garestinensis“ für Streicher entstand 2009 und schildert die Impressionen, die ihm bei einem Besuch der Hauptstadt seiner Vorfahren, Varazdin, nach dem Balkankrieg befallen haben. Er geht auf Spurensuche durch die Straßen und Plätze. Musikalisch verbinden sich volksliedhafte und tänzerische mit wechselnden dunkleren Elementen mit gezupftem Bass und einem Geigensolo von Andrea Nikolić, das an manchen Stellen wie ein einsames Rufen erklingt.

Mit dem Lied „Leise Liebe“ von **Nicholas Ansdell-Evans** auf einen Text von Elsa Asenijeff ergab sich nochmals ein Auftritt für Josipa Bainac. Im Gegensatz zum Eindruck, den der Titel vermitteln könnte, hat das Lied dramatische und opernhafte Züge, die den Schmerz der Liebe ausdrücken und der Sängerin die Möglichkeit geben, mit stellenweise starkem Forte ihre große Stimme zu präsentieren.

Nicht anwesend war der komponierende ehemalige Präsident Kroatiens, **Ivo Josipović**. Seine Streicher-Komposition „Samba da camera“ bildeten den temperamentvollen Kehraus der Veranstaltung. Den speziellen Samba-Rhythmus konnte ich zwar nicht heraushören, aber der temperamentvolle richtige Schwung war da. Nach diesem wohlgedachten Programm, das sehr viel Neues brachte, kam niemand auf die Idee, eine Zugabe zu verlangen, zumal auch das Publikum hochkonzentriert etwas gefordert war. Dem begeisterten Schlussbeifall tat dies allerdings keinen Abbruch.

Ursula Szykariuk

Diese Seite drucken

Ältere Beiträge

Monat auswählen ▾

- [Wiener Staatsoper](#)
- [Oper in Österreich](#)
- [Oper international](#)
- [Oper Archiv](#)
- [Operette-Musical](#)
- [Ballett-Tanz](#)
- [Konzerte-Liederabende](#)
- [Sprechtheater](#)

Wir verwenden technisch notwendige Cookies auf unserer Webseite sowie externe Dienste.

Standardmäßig sind alle externen Dienste deaktiviert. Sie können diese jedoch nach belieben aktivieren & deaktivieren.

Für weitere Informationen lesen Sie unsere Datenschutzbestimmungen.

<https://onlinemerker.com/wien-peterskirche-croart-festal-des-ensemble-wise-verbindungen-ein-festival-konzert/?fbclid=IwAR3KDe-SSfCm7gpCLs5AsGxW1EubSjH0N1jZh6zSXOsXRfow-2HMJknqL1o>

<http://diplomacyandcommerce.at/das-festival-cro-art-2021-wurde-in-wien-eroffnet/?fbclid=IwAR15ZLSiJSTFV9ISINpVaxbUWqYBVMoX70Jgkqo1G4sQPViozsF5Kcv1zPA>

<https://www.vecernji.hr/kultura/austrija-je-uredena-zemlja-svojim-umjetnicima-nadoknadili-su-gubitke-zbog-korone-1509183>

<https://glashrvatske.hrt.hr/hr/multimedia/hrvatima-izvan-domovine/hrvatima-izvan-0-2180360?fbclid=IwAR0YDiRk1vSHWR23pj9CgpEEMc1Zi00C6k9-kxeYHH-G5DaAhmEqNLdwwmc>